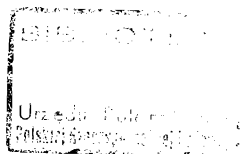

1 *sk*

Opublikowano dnia 30 lipca 1956 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

19a, 3/08

Nr 38952

Polskie Koleje Państwowe *)
(Warsztaty Drogowe Biezanów)
Biezanów, Polska

Kl. 19a, 2
E01B 3/08

Sposób wiązania pękniętych drewnianych podkładów kolejowych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu

Patent trwa od dnia 15 kwietnia 1955 r.

Popękane drewniane podkłady kolejowe wiążą się dotychczas w ten sposób, że jeden koniec taśmy żelaznej przybija się gwoździami do pękniętego podkładu, po czym taśmą obwija się dwa razy podkład, a pozostały koniec taśmy zaczepla się do drąga opartego jednym końcem o podkład, drugim zaś końcem dociąganego do ziemi. Wskutek tego, zaczepiona do drąga taśma ściąga pęknięty podkład. Po ściągnięciu drugi koniec taśmy przybija się gwoździami do powierzchni ściągniętego podkładu, resztę zaś taśmy odcina się przecinakiem.

Wzmocnienie podkładu tym sposobem jest mało dokładne, krótkotrwałe i połączone z dużym zużyciem taśmy żelaznej i gwoździ które rdzewiejąc niszczą podkłady zmniejszając ich wytrzymałość.

Wady te usuwa sposób według wynalazku przy zastosowaniu specjalnego urządzenia uwi-

docznionego na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia — perspektywiczny widok urządzenia według wynalazku, fig. 2 perspektywiczny widok zamocowania taśmy na podkładzie, fig. 3 zaś — perspektywiczny widok skuwki 13, klina 15 i zagiętej taśmy 14.

Sposób wiązania pękniętych podkładów według wynalazku polega na tym, że w miejsce gwoździ zastosowano skuwkę 13 łączącą zaciśnięte klinem 15 końce taśmy 14, ściągającej pęknięty podkład 16. Jeden koniec taśmy 14 przed jej założeniem na skuwkę 13 zawija się pod kątem 180°, co stanowi zczep dla nasuniętej skuwki 13, drugi zaś koniec taśmy 14 po opasaniu pękniętego podkładu 16 przeciąga się przez skuwkę 13 i po ściągnięciu pękniętego podkładu zaciska się naciągniętą taśmę 14 w skuwce 13 klinem 15, po czym pozostały koniec taśmy 14 zawija się na górną powierzchnię skuwki 13.

Urządzenie według wynalazku (fig. 1) służy do ściskania pękniętych podkładów, naciągania

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Bronisław Sonocki.

i ucinania reszty zaklinowanej w skuwce 13 taśmy naciągniętej na podkładzie. Rama 1 urządzenia jest wykonana z żelaza okrągłego, a w górnych jej bokach przypawany jest płaskownik 11 z wycięciem (zaczepem) dla przytrzymywania skuwki 13 podczas naciągania taśmy. Obok płaskownika 11 do jednego boku ramy 1 zamocowane są nożyce 10 z dźwignią 9 posiadającą wymienny nóż 9a do ucinania reszty zaklinowanej taśmy. Na dalszej górnej części ramy 1 zamontowane są łożyska 5 wałka 6, z mimośrodem 6a, posiadającym wycięcie, w które zaczepia się koniec taśmy 14 w celu jej naciągnięcia na obwodzie ściśniętego podkładu 16. Do obudowy lewego łożyska 5 zamocowana jest zapadka 8, zabezpieczająca osadzoną na wałku 6 zębatkę 7 przed zwolnieniem naciągniętej taśmy 14.

Górna i dolna część ramy 1 jest połączona rozłącznikiem uchwytem 2, w którym jest zamocowana śruba dociskowa 4 z gwintem, zakończona sworzniem do zawieszania stopy 3 w otworze 3a. Do ściągania pękniętych podkładów używa się taśmy żelaznej 14, którą na jednym końcu zagina się pod kątem 180°, co stanowi zaczep dla nasuniętej skuwki 13. Skuwkę 13 z zaczepioną taśmą 14 układa się w wycięciu płaskownika 11 taśmę zaś zwiija się na owal i drugi jej koniec przeciąga się przez skuwkę 13 ponad zagiętą już taśmą, a przeciągnięty luźny koniec taśmy 14 zakłada się w wycięcie mimośrod 6a. Po usunięciu podsypki pod czołem podkładu 16, oczyszczeniu i zalaniu smołą pogazową szczeliny, ramę 1 przyrządu z taśmą 14 zakłada się na czoło podkładu 16 a następnie łączy się ramę 1 z uchwytem 2, wyposażonym w śrubę dociskową 4 ze stopą 3. Przez dokręcenie śruby dociskowej 4 za pomocą klucza 12, stopa 3 dociska pęknięty podkład 16 do ramy 1. Po docięnięciu podkładu 16 kluczem 12 przekręca się wałek 6, a wówczas taśmę 14 nawija się na mimośród 6a

i tym samym dodatkowo ściąga pęknięty podkład 16.

Naciągniętą na mimośród 6a taśmę 14 zabezpiecza się zapadką 8 na zębatce 7, po czym taśmę tą zaciska się klinem 15 w skuwce 13, a pozostałą część taśmy 14 za skuwką 13 ucina się nożycami 10 po nacięciu dźwigni 9 z ostrzem 9a. Koniec uciętej taśmy 14 zawija się do góry na klin 15 i skuwkę 13 i przyklepuje młotkiem ręcznym. Po tych czynnościach zwalnia się śrubę dociskową 4 i cały przyrząd ściąga się z czoła podkładu. Sposób wiązania pękniętych podkładów według wynalazku usuwa całkowicie użycie gwoździ, przy zastosowaniu zaś urządzenia według wynalazku, pęknięty podkład zostaje dobrze docięnięty przy znacznie mniejszym wysiłku.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wiązania pękniętych drewnianych podkładów kolejowych za pomocą taśmy i skuwki, znamienne tym, że po owinięciu taśmy i ściągnięciu podkładu, taśmę wiążącą zaciska się w skuwce za pomocą klina (15).
2. Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że górne boki żelaznej ramy (1) są wyposażone w przypawany płaskownik (11) z wycięciem, w nożyce (10) oraz w łożyska (5), w których jest osadzony wałek (6) zaopatrzony w mimośród (6a) i zębatkę (7) współpracującą z zapadką (8), zaś górna i dolna część ramy (1) jest połączona rozłącznikiem za pomocą uchwyty (2) ze śrubą dociskową (4), posiadającą na jednym końcu stopę (3) zaś na drugim kwadratowe zakończenie, na które nasadza się klucz (12) w czasie ściskania podkładu

Polskie Koleje Państwowe
(Warsztaty Drogowe Biezanów)
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

Fig. 1

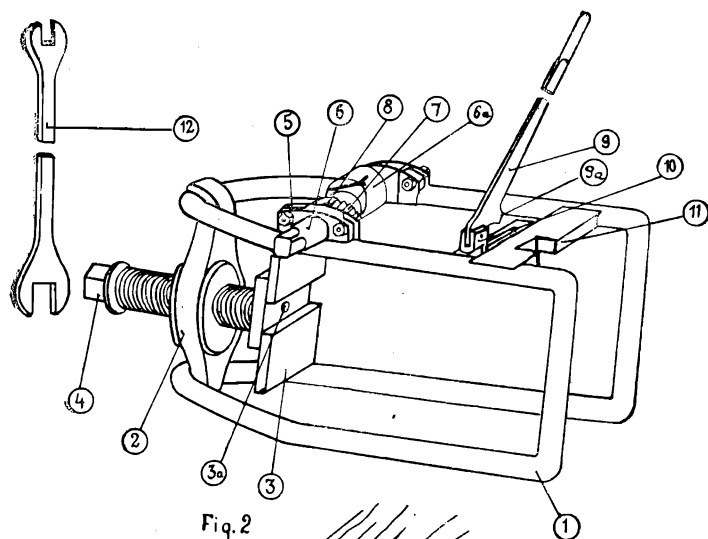

Fig. 2

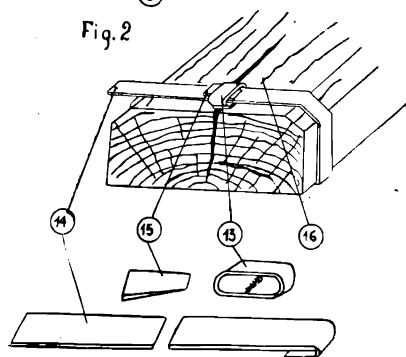

Fig. 3